

[Lysholm Christensen]

Hvis vi ser på bemærkningerne til lovforslaget, anføres det – hvad også blev citeret af kulturministeren – at begrundelsen for fifty-fifty-ordningen er en alternativ støtteordning til fremme af film, der kan tiltrække et større publikum og derved medvirke til at opretholde biografernes eksistensgrundlag.

Det kan ikke afvises, at en enkelt film med støtte herfra har haft pæne tilskuertal og har solgt mange billetter, men Kristeligt Folkeparti mener altså ikke, at denne målsætning er opfyldt. Der er totalt set solgt for få billetter til disse støttede film, og næste punkt på dagsordenen kunne også tyde på, at der stadig væk er nogen krise i branchen. Der er der netop et forslag til redning af biograferne.

Fifty-fifty-ordningen har også været udsat for stærk kritik fra branchens egne folk. Produktioner er blevet betegnet som bras, uden at man har ønsket at drage den samme konsekvens, som nu Kristeligt Folkeparti foreslår, altså en afskaffelse, men betegnelsen bras er blevet hægtet på noget af det, der er produceret med støtte fra ordningen.

Det har også været fremført, at fifty-fifty-ordningen har tappet hjerteblood fra filmbranchen, og at der er færre penge til de seriøse filmskabere. Man bruger udtrykket seriøse filmskabere. Der må altså være nogle, som er mindre seriøse eller useriøse. Vi har i hvert fald i Kristeligt Folkeparti fået øje på en af dem, som vi vil betegne som mindre seriøse. Det er ganske rigtigt Jens Jørgen Thorsen, som har planer om at producere en såkaldt Jesusfilm. Pressen har afsløret, at manuskriptet skulle være blevet omsat til filmstrimmel. Mindst 16.000 spontane underskrifter imod dette filmmanuskript er tilsendt kulturministeren. Vi må betegne Thorsens initiativ som ren og skær provokation. Hans filmmanuskript, som nu altså er omsat til strimmel, er med til at undergrave det gode image, som dansk film har opbygget gennem længere tid.

Det kan godt være, at man hæfter sig en del ved udtrykket blasfemi i den forbindelse, og det vil vi også gerne hæfte på det manuskript, vi har set, men det er lige så vigtigt for mig at få fremført det synspunkt, at sådanne filmprojekter er med til at undergrave dansk films image og gode ry i udlandet og også i indlandet. Når dette projekt kan tildeles offentlig støtte, tager vi det som et udtryk for, at talentmassen i dansk film er for lille. Der har åbenbart ikke været seriøse

projekter nok at give støtte. Man har åbenbart ikke kunnet få de 15 mio. kr. afsat til projekter, der var bedre end dette her. Det finder Kristeligt Folkeparti meget betænkeligt.

Jeg skal til slut bare sammenfatte Kristeligt Folkepartis holdning til dette spørgsmål ved at sige, at fifty-fifty-ordningen efter vore begreber ikke har levet op til forventningerne. Vi er skuffede over det, der er kommet ud af det. Derfor mener vi ikke, at der er nogen grund til at køre længere. 1½ år er tid nok til at vurdere den sag.

Enhver kan naturligvis under ansvar over for straffeloven producere de film, vedkommende har lyst til. Ytringsfriheden gælder naturligvis stadig i dette land, men det gør blasfemiparagraffen altså også, og den burde kunne tages i anvendelse på et manuskript som det, vi her har nævnt.

Det, som mennesker finder helligt, skal ikke kunne forvanskes og latterliggøres uden strafansvar og slet ikke for borgernes egne penge. Det er så et hovedpunkt i min konklusion, at vel kan man producere de film, man har lyst til, men det skal ikke gøres for skatteborgernes penge. De skal ikke gøres til grin for deres egne skattekroner. Vi foreslår, at kontoen simpelt hen fjernes; vi mener, at sparekniven har været mere skånsom på dette område end på så mange andre områder i statshusholdningen. Derfor vil vi gerne bidrage til, at disse 18 mio. kr. kan spares.

Så skal jeg i øvrigt komme med nogle ganske få kommentarer til de enkelte ordførere. Det er ikke, fordi der var så megen variation i de enkelte taler. De fleste gav udtryk for, at der var gået for kort tid til, at man kunne vurdere denne sag, så der er egentlig ikke så meget at sige til de enkelte ordførere. Dog skal jeg da lige til fru Birthe Hansen sige, at vi altså ikke ønsker disse 18 mio. kr. ført tilbage til anden filmproduktion. Vi mener, at de skal spares.

Til hr. Perner, at de skal spares. Til hr. Stig Møller kan jeg sige, at vi mener, at man godt kan komme med en vis vurdering på baggrund af et manuskript. Vi har selvfølgelig ikke den færdige film, men vi har et manuskript offentliggjort af forfatteren selv. Det mener vi nok at vi kan lave en vis vurdering af med hensyn til filmens indhold. Det er fuldt tilstrækkeligt til, at vi synes, at det er spild af penge at give statsstøtte til det.

Til hr. Helge Sander: Det er rigtigt, at friheden har sin pris. Det kan vi for så vidt ikke blive